

Mise 5

Po úspěšných misích následovaly další a další. Dr. Peter Hayek byl vždy úspěšný a mezi Strážci byl považován za úspěšného a spolehlivého kolegu.

Peter rád využíval volný čas ke studiu a rozhovoru s kolegy. Nikdy se přitom nenudil, každý z jeho kolegů byl jiný a to v tom nejpravějším slova smyslu. Každý byl odborníkem na jiný obor a pocházeli z různých staletí. Rád vyhledával společnost genetika Johna Milтона z historicko-analytického oddělení, který mu vysvětloval co se v jednotlivých stoletích událo zásadního a jak jeho oddělení vlastně kontroluje, že nedošlo k úmyslné nebo neúmyslné energeticko-časové fluktuaci. Petera nejvíce zajímalo období, kdy bylo objeveno cestování v čase a celé skupiny nezodpovědných jedinců se snažily proniknout do minulosti a změnit ji ve svůj prospěch nebo prospěch idejí, který věřili. John mu popisoval, jak se podařilo jejich aktivity zastavit a nakonec zcela eliminovat. Kdyby se to nepovedlo, nepodařilo by se vybudovat stabilní svět Ultima Paradise v němž nyní lidstvo žije. Přesto zde prý pořád existovalo jisté nebezpečí, že by se podobné období zmatků mohlo opakovat. Proto také bylo vybudováno jejich středisko, které je odděleno od prostoru a času, který „normálně“ probíhá. Ne všemu Peter opět rozuměl, a tak se vyptával a vyptával.

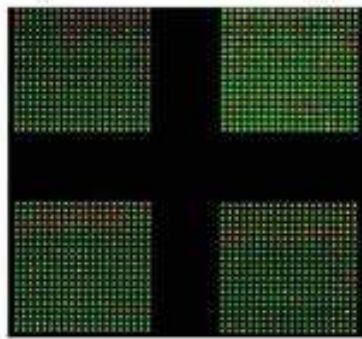
Petera nejvíce zajímalo, jak se pozná, které dějiny jsou ty pravé. John mu vysvětloval a vysvětloval.

Tak se také Peter dozvěděl, že velmi důležitou úlohu v kontrole časové následnosti hraje analýza genetických kódů, speciálně DNA. Peter se dozvěděl, že někteří Strážci také provádí kontrolu DNA u podezřelých osob při své návštěvě v minulosti. Dokáží tak odhalit ty, kteří se tam dostali z budoucnosti nebo jsou potomky osob z budoucnosti. Ty pak musí eliminovat. Historicko-analytické oddělení nejprve zjistí, kdy se tam asi dostali – tedy přesně, kdy došlo k nějaké změně proti historickému standardu. Navrhnou operaci, která dá vše do původního stavu a tyto lidé prostě zmizí neboť vše co souvisí s jejich existencí v minulosti prostě nenastane.

Petera to zajímalo, a tak uvítal, když jej jednou John pozval k sobě do laboratoře a řekl: „Něco Ti ukáži, ale to jen Tobě, protože Tě to tak zajímá!“

Pak John řekl: „Vidíš ten přístroj, je to nejmodernější a nejrychlejší analyzátor DNA, který tu máme. V praxi, ovšem používáme i jiné přenosné a mnohem menší. Stačí pár molekul vhodného genetického materiálu a hned se dozvíme na desítky let přesně, které je období do kterého dotyčný patří. Mimochodem půjč mi svůj odznak Strážce.“

Genový čip
(DNA-microarray)



Peter, mu podal svůj smaragd se zlatou hvězdou a vyrytým identifikačním kódem a strukturou jeho DNA. „Nyní si odeberu ještě trochu Tvého genetického materiálu. Stačí když položíš na vteřinu svoji ruku na sem na podložku pod DNA-microarray.“ Peter to udělal. John pak

položil jeho odznak na kruhovou desku pod zařízení. Stiskl tlačítko a řekl. Tak a máme zde výsledek. Zařízení promítlo získané údaje na stěnu a v závěru stálo:

- 1) Identifikační kód uložený v odznaku byl přidělen Dr.Peterovi Hayekovi
- 2) Otisk DNA vložený do smaragdu a vyrytý na jeho povrch se 100% shoduje s genetickým materiálem testované osoby
- 3) DNA odpovídá typu GlowThetaQ – Evropa, konec 20.století. Pravděpodobné datum narození s přesností na 20 let je 1975.

Peter se zeptal: „Stalo se, že jsi někdy odhalil neshodu?“. John se usmál a řekl: „To víš, že ano. Je to moje práce. A mimochodem, vždy, když se vracíte z mise, tak provedeme kontrolu, zda to jste opravdu vy ☺ .

Peter se zamyslel a pak řekl: „Co když se, čistě hypoteticky, stane to, že se vrátíme z mise a mezitím dojde k takové změně času, že zde sice bude vybudovaná naše stanice, ale svět a dějiny budou zcela jiné a vše zde bude sloužit k zafixování jiné časové linie. Tedy, že nás již buď bude testovat někdo jiný nebo nás nebudete testovat vůbec?“

John se smál: „To se přece nestane. Kvůli tomu zde jsme my Strážci času a naše stanice mimo prostor a čas...“.

Peter, ale na rozhovor musel stále myslet a přemýšlel, jak by si vytvořil vlastní mechanismus kontroly, aby i on po svém návratu měl jistotu, že se vrací zpět do času a stavu, který opustil. Tedy to, že čas od data jeho narození po vznik jejich stanice nebyl změněn. Pak jej napadlo, co by mohl udělat. Napsal zašifrovaně text, který označil jako závět' a tu uložil do trezoru, který měl hned vedle postele ve svém pokoji.

Od té doby se vždy po svém návratu z mise, vždy raději ve svém pokoji přesvědčil, že je vše v pořádku a žádná neočekávaná změna po jeho narození již s vysokou pravděpodobností nenastala.

Dr. Peter Hayek zase na oplátku vyprávěl svému příteli o svých misích a o kryptologii dvacátého a jednadvacátého století, o šifrových systémech a o luštění. Pro Johna Milona bylo zase toto úplně nové. Lidé dvacátého devátého století odkud pocházel neměli o této problematice již vůbec ponětí. Bylo to pro něj tak vzdálené a nové, jakoby např. někdo zasvěcoval Petera do magických rituálů Keltů.

Peter Johnovi vyložil vše o luštění základních šifrových systémů a pak mu předložil i s výkladem tři úlohy, které musel na svých posledních misích řešit.

Prvá byla z konce devatenáctého století a to konkrétně z doby francouzsko-rakouské války a byla to zpráva generála Mac Mahona zaslaná lotrinskému maršálovi Bazainovi těsně před zahájením války.

Druhý text pocházel z I.světové války. Jednalo se o zprávu z nižšího stupně velení německé armády o výcviku vojáků čekajících v zákopech na ofenzívu.

Třetí text byl milenecký dopis z roku 2008. Jeho vyluštění bylo důležité nejen pro mileneckou dvojici, ale i pro chod dějin. Kupodivu tento velmi lehký systém dal Johnovi nejvíce práce. Důvodem samozřejmě bylo, že o této době mnoho nevěděl, a tak nemohl tušit co mladí lidé k šifrování použili.

```
CCCTGTGGAGCCACACCCCTAGGGTTGGCCA
ATCTACTCCCAGGAGCAGGGAGGGCAGGAG
CCAGGCTGGGCATAAAAGTCAGGCAGAG
CCATCTATTGCTTACATTTGCTTCTGACAC
AACTGTGTTCACTAGCAACTCAAACAGACA
CCATGGTGCACCTGACTCCTGAGGAGAGT
CTGCCGTTACTGCCCTGTGGGGCAAGGTGA
ACGTGGATGAAGTTGGTGGTGAGGCCCTGG
GCAGGTTGGTATCAAGTTTACAAGACAGGT
TTAAGGAGACCAATAGAAACTGGGCATGTG
GAGACAGAGAAGACTCTGGGTTTCTGATA
GGCACTGACTCTCTGCTTCTGCTAT
TTTCCACCCCTTAGGCTGTGGTCTAC
CCTTGGACCCAGAGTTCTTTGAGTCTTT
GGGGATCTGCCACTCCTGATGCTGTATG
GGCACCCCTAAGGTGAGGCTCAATGGCAAG
AAAGTCTCGGTGCTTTAGTGAATGGCTG
GCTCACCTGGACAACCTCAAGGGCACCTTT
GCCACACTGAGTGAAGCTGCACCTGTACAAG
CTGCACGTGGATCTTGAGAACTTCAGGCTG
AGTCTATGGGACCCCTGTATGTTTCTTTCC
CCTTCTTTTCTATGGTTAAGTTCATGTCAT
AGGAAGGGGAGAAGTACAGGGTACAGTTT
AGAAATGGGAACACAGCAATGATTCATCA
GTGTGGAAGTCTCAGGATCGTTTGTATTC
TTTTATTTGCTGTTTATAACAATTTGTTTC
TTTTGTTAATCTTGTCTTTCTTTTTTTT
CTTCTCGCAATTTTACTATTATACTTAA
TGCCTTAACATTGTGTATAACAAAAGGAAA
TATCTCTGAGATACATTAAGTAACTTAAA
AAAACCTTACACAGTCTGCCTAGTACATT
ACTATTGGAAATATATGTGCTTATTGTC
ATATTCATAATCTCCCTACTTTATTTCTT
TTATTTTAAATGTATACATAATCATATAC
ATATTTATGGGTTAAGGTGTAATGTTTAA
TATGTGTACACATATTGACCAATCAGGT
AATTTGCAATTTGTAATTTTAAAAATGCT
TTCTCTTTTAAATATACTTTTGTGTTATC
TTATTTCTAATACTTTCCCTAATCTCTTTC
TTTCAGGGCAATATGATACAAATGATATCAT
GCCTCTTTGCACCAATCTAAGAATAACAG
TGATAATTTCTGGGTTAAGGCAATAGCAAT
ATTTCTGCATATAAATATTCTGCATATAA
ATTGTAACCTGATGTAAGAGGTTTCATATTG
```